

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

HOTĂRÎRE

cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată
în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea
Criminalității Organizate și Cauze Speciale,
Oficiul Sud, Timofei Osadcenco
nr. 3-32/2023

24.02.2023

mun. Chișinău

Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, avînd în componența sa:

Președinte - Vladislav Guțan

Membrii - Victor Comerzan, Oleg Televca, Pavel Țurcan, Elena Cazacov, Alexandru Lozan și Octavian Lazarev;

examinînd în ședință publică cauza disciplinară intentată în privința procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Oficiul Sud, Timofei Osadcenco, privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept;

CONSTATĂ:

La xx.xx.2022 Inspecția procurorilor a înregistrat conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor sesizarea procurorului-șef interimar al Secției judiciar-penală, Sergiu Bursacovschi, parvenită de la Consiliul Superior al Procurorilor, prin care a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Oficiul Sud, Timofei Osadcenco, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, aplicarea necorespunzătoare a legislației și admiterea încălcărilor grave de lege.

La originea sesizării se află încălcările admise de procurorul Timofei Osadcenco în cadrul urmăririi penale pe cauza penală nr. XXXXXX.

S-a constatat că, în cadrul urmăririi penale nr. XXXXXX, prin ordonanța din xx.xx.2021 cet. XXXXXX și persoana juridică XXXXXX au fost puși sub învinuire fiindu-le înaintată acuzarea de comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(5) Cod penal, iar la xx.xx.2022 învinuitul XXXXXX a fost anunțat în căutare. La etapa urmăririi penale, XXXXXX a fost acuzată de faptul că, [...].

La xx.xx.2022, procurorul în Procuratura PCCOCS, oficiul Sud Timofei Osadcenco a întocmit rechizitoriul în cauza penală nr. XXXXXX de învinuire a persoanei juridice XXXXXX, conform art.190 alin.(5) Cod penal și a expediat cauza în judecată, pentru examinare în fond.

Potrivit prevederilor art. 21 alin. (4) Cod penal, *Persoanele juridice, cu excepția autorităților publice, răspund penal pentru infracțiunile pentru săvârșirea cărora este prevăzută sancțiune pentru persoanele juridice în partea specială din prezentul cod,*

respectiv prin acțiunile sale procurorul în PCCOCS, Oficiul Sud Osadcenco Timofei a încălcat grav o normă imperativă din Codul penal atribuind ilegal statutul de subiect al infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) CP RM unei persoane juridice, deși această normă nu prevede sancțiuni pentru persoane juridice.

Reprezentarea acuzării de stat pe caz a fost asigurată de către același procuror din cadrul PCCOCS, Oficiul Sud, Osadcenco Timofei.

Conform dispozițiilor art.326 alin. (2) Cod de procedură penală, *dacă, în cadrul judecării cauzei, se constată că, inculpatul a săvârșit o altă infracțiune sau că au apărut circumstanțe noi care vor influența la încadrarea juridică a învinuirii aduse lui, sau că infracțiunea incriminată a fost comisă în coparticipare cu altă persoană care a fost scoasă de sub urmărire penală, instanța, la cererea procurorului, amână examinarea cauzei pe un termen de până la o lună și o restituie procurorului pentru efectuarea urmăririi penale privind această infracțiune sau pentru reluarea urmăririi penale, în modul stabilit la art.287, pentru formularea unei învinuiri noi și înaintarea acesteia inculpatului, cu participarea apărătorului.*

Potrivit art.345 alin.(3) Cod de procedură penală, *Ședința preliminară constă în soluționarea, cu participarea părților, a chestiunilor legate de punerea pe rol a cauzei.*

În cadrul ședinței preliminare, adică până la începerea cercetării judecătorești, acuzatorul de stat a înaintat instanței un demers (*datat cu xx.xx.2022, adică anterior remiterii cauzei instanței de judecată*) prin care a solicitat anexarea la materialele cauzei penale a unor acte procesuale [...], care a fost admis.

Tot atunci, în cadrul ședinței preliminare, contrar rigorilor art. 326 alin. (2) și 345 alin.(3) Cod de procedură penală, acuzatorul a mai înaintat un demers (*datat și acesta cu xx.xx.2022*), prin care a solicitat instanței de judecată, amânarea examinării cauzei pe un termen de o lună și restituirea dosarului procurorului pentru efectuarea urmăririi penale, din cauza constatării că, „*inculpatul a săvârșit o altă infracțiune și au apărut circumstanțe noi, care vor influența la încadrarea juridică a învinuirii aduse*”, solicitarea admisă prin încheierea din xx.xx.2022.

La xx.xx.2022, XXXXXX a fost pusă sub învinuire, în acțiunile persoanei juridice fiind reținută fapta: [...]

Acțiunile persoanei juridice XXXXXX au fost calificate potrivit art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal, după indicii - Spălarea banilor săvârșită prin: a) convertirea, transferul bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui, de a deghiza originea ilicită a bunurilor, de a ajuta orice persoană, implicată în comiterea infracțiunii principale, de a se sustrage de la consecințele juridice ale acestor acțiuni; c) dobândirea, deținerea bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite; acțiuni săvârșite de două persoane, în proporții deosebit de mari.

În aceeași zi, prin ordonanța din xx.xx.2022, procurorul XXXXXX a dispus scoaterea de sub urmărire penală pe un capăt de învinuire a persoanei juridice XXXXXX, în partea învinuirii de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 190 al. (5) Cod penal RM, cu excluderea din învinuirea înaintată acestui capăt de acuzare, precum și petrecerea urmăririi penale în privința persoanei juridice în baza art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal.

Tot la xx.xx.2022, procurorul Osadcenco Timofei a întocmit un alt rechizitoriu în cadrul cauzei penale, acuzând astfel XXXXXX de comiterea infracțiunii prevăzute la art.

243 alin. (3) lit. b) Cod penal, în lipsa unui probatoriu pertinent acestei categorii de infracțiuni, care are un obiect juridic special distinct de infracțiunea de excrocherie și a remis cauza instanței de judecată pentru examinare în fond.

Cu referire la dispozițiile art.326 alin. (2) Cod de procedură penală, în ipoteza în care, în cadrul judecării cauzei se constată că, inculpatul a săvârșit o altă infracțiune sau că au apărut circumstanțe noi care vor influența la încadrarea juridică a învinuirii aduse lui „... *instanța restituie dosarul penal fără rechizitoriu și fără procesul-verbal al ședinței de judecată și anexele la el*”. Aferent acestui aspect, se constată că, acuzatorul Timofei Osadcenco întocmind un nou rechizitoriu la xx.xx.2022, în privința XXXXXX deja de acuzare de comiterea infracțiunii prevăzute la art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal, astfel procurorul de caz a încălcat repetat normele procesual-penale prevăzute de art. 326 alin. (2) Cod de procedură penală.

Ordinul Procurorului General nr.2/21 din 02 ianuarie 2018 cu privire la organizarea activității în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată, pct.10 stipulează clar situațiile și modalitățile de modificare a acuzării în ședința de judecată în sensul agravării conform rigorilor prevăzute la art. 326 alin. (2) Cod de procedură penală.

Astfel, potrivit pct.10 al Ordinului vizat stabilește că, „ *dacă, în cadrul judecării cauzei, se constată că inculpatul a săvârșit o altă infracțiune sau că au apărut circumstanțe noi care vor influența la încadrarea juridică a învinuirii aduse lui, procurorul va înainta o cerere în conformitate cu art.326 alin. (2) Cod. de procedură penală, iar instanța, va amâna examinarea cauzei pe un termen de până la o lună și o va restitui procurorului pentru efectuarea urmăririi penale privind această infracțiune. In această situație, instanța restituie dosarul penal fără rechizitoriu și fără procesul-verbal al ședinței de judecată și anexele la el. După aceasta, materialele noi, dobândite în cadrul urmăririi penale, se aduc la cunoștință inculpatului, apărătorului acestuia și celorlalți participanți interesați, în condițiile prevederilor art. 293 și 294 Cod de procedură penală, apoi cauza se prezintă în instanța respectivă pentru continuarea judecării, fără întocmirea unui nou rechizitoriu.*

Mai mult ca atât, procurorul Osadcenco Timofei, în mod arbitrar, prin ordonanța din xx.xx.2022, a dispus „*Scoaterea de sub urmărire penală pe un capăt de învinuire a persoanei juridice XXXXXX depășind în așa mod limitele acțiunilor procesual-penale admise de dispozițiile art.326 alin.(2) Cod de procedură penală.*

Or, solicitând restituirea cauzei penale organului de urmărire penală în vederea înaintării unei alte învinuiri, procurorul de caz nu era în drept să scoată persoana de sub urmărire penală, să conexeze la dosar mai multe cauze penale sau să disjunga din acest dosar materialele în privința la alte persoane, ci doar să modifice învinuirea în sensul atenuării, agravării sau înaintării unei alte acuzații de comiterea altei fapte ilegale din aceeași categorie de infracțiuni incriminată anterior.

Raționamentul aferent imposibilității înaintării învinuirii în baza unui articol care nu face parte din aceeași categorie/capitol, conexării mai multor cauze penale, este legat de faptul că cauza se restituie fără rechizitoriu, iar în cadrul procesului penal doar în rechizitoriu și informația anexă la rechizitoriu se conțin date referitor la pornirea urmăririi penale, durata pornirii urmăririi penale, precum și alte date pe caz, care în cazul nostru nu ar putea fi indicate.

Articolul 364¹ alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, stabilește că, „ *până la*

începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

*Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în **rechizitoriu** și nu solicită administrarea de noi probe.*

Luând în considerare că procurorul Osadcenco T. nu putea perfecta un alt rechizitoriu pe caz în ordinea art.326 alin.(2) Cod de procedură penală, examinarea cauzei penale în procedura simplificată indicată putea fi efectuată exclusiv prin prisma învinuirii prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal.

Necătând la norma imperativă indicată *supra*, la xx.xx.2022, cauza penală de acuzare a XXXXXX pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal, a fost examinată în procedură simplificată, prevăzută la art.364¹ Cod de procedură penală, modalitate de examinare a dosarului acceptat și de către acuzatorul de stat Osadcenco Timofei.

În cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul Osadcenco T. ilegal a orientat instanța de judecată la declararea culpabilă a persoanei juridice XXXXXX de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de lichidare a persoanei juridice, cu transmiterea în folosință către partea vătămată XXXXXX a banilor XXXXXX, în vederea recuperării prejudiciului cauzat victimei și satisfacerii pretențiilor pe acțiunea civilă.

Poziția vădit eronată a acuzatorului de stat de transmitere a banilor către parte vătămată a fost solicitată în condițiile în care, datorită faptului că obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor (mijloacele financiare) pot constitui doar bunurile dobândite pe cale ilicită, infracțiunea prevăzută la art.243 Cod penal, nu are victimă.

În aceeași ordine de idei, obiectul material în cazul infracțiunii de spălare a banilor, potrivit art.106 și 106¹ Cod penal, sunt supuse confiscării obligatorii, aspecte asupra cărora procurorul de caz nici nu s-a expus.

Prin sentința Judecătoriei XXXXXX, sediul XXXXXX din xx.xx.2022, persoana juridică XXXXXX, a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art.243 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de lichidare a persoanei juridice. Totodată, a fost admisă acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții civile XXXXXX împotriva inculpatului XXXXXX, cu încasarea din contul XXXXXX în beneficiul XXXXXX a sumei de XXXXXX, care constituie prejudiciul cauzat prin infracțiune. Mijloacele bănești în sumă de XXXXXX, care sunt păstrate pe contul curent al inculpatului XXXXXX, pe care, în scopul asigurării prejudiciului cauzat prin infracțiune, a acțiunii civile, a fost aplicat sechestrul cu respectarea procedurilor stabilite și a transmite în proprietate părții vătămate XXXXXX.

În același context, procurorul Osadcenco Timofei atât la etapa de urmărire penală, cât și în cadrul judecării cauzei a admis în privința persoanei juridice XXXXXX și încălcarea dreptului la apărare a inculpatei în sensul art. 69 alin. (1) pct. 6) din CPP RM, reieșind din faptul că, deși reprezentantul inculpatului persoanei juridice XXXXXX acuzate de comiterea unei infracțiuni grave, a fost declarat avocatul XXXXXX, acesta nu putea îndeplini prin asimilare în cadrul participării la acțiunile procesuale în același timp și funcțiile de apărător în sensul art.67 din Codul de procedură penală (*persoană care, pe*

parcursul procesului penal, reprezintă interesele bănuیتului, învinuitului, inculpatului, îi acordă asistență juridică prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege or, ultima a fost audiată în condițiile unui martor fiindu-i solicitată depunerea jurământului cât și preavizată de depunerea intenționată a unor declarații care nu corespund adevărului (art.78 alin.(7) Cod de procedură penală).

CtEDO a menționat că, protecția persoanei (fizice sau juridice) constituie una dintre atribuțiile de bază ale statului, iar posibilitatea persoanei de a utiliza, în instanța de judecată, toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa constituie un remediu efectiv pentru asigurarea unui proces echitabil, principiu care se desprinde din cuprinsul articolului 20 alin.(1) din Constituție. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut incidența dreptului la un proces echitabil pentru persoanele juridice în același mod în care acesta se manifestă în cazul persoanelor fizice.

La intervenția Secției judiciar-penale a Procuraturii Generale, sentința menționată a fost contestată cu apel de către procurorul Timofei Osadcenco și cu apel suplimentar de către procurorul XXXXXX. La xx.xx.2022 Curtea de Apel Comrat a admis cererile de apel dispunând trimiterea cauzei penale spre rejudecare.

În cadrul verificării sesizării, procurorul Timofei Osadcenco, a explicat că, în opinia sa nu a încălcat drepturile și libertățile nici unei persoane, nu a acționat intenționat în vederea încălcării prevederilor legale la care face trimitere autorul sesizării, pretenții de la participanții la proces asupra acțiunilor acuzatorului de stat nu au fost înaintate, iar pe dosar nu există o decizie judecătorească definitivă care ar combate corectitudinea acțiunilor sale.

În conformitate cu alin.(3) art.6 din Legea nr.3 din 25.02.2016 *cu privire la Procuratură*, procurorul este obligat: a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; b) să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii.

Pct. 6.1.1. din Codul de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărîrea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27.05.2016, respectarea căruia conform art.6 alin.(3) lit.d) din Legea *cu privire la Procuratură*, este obligatorie pentru procurori, de asemenea prevede că, procurorul trebuie să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit că, abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare, cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constînd într-o acțiune sau omisiune, săvîrșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă. În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Astfel, Colegiul constată că, în cazul prezentat, materialul probator administrat atît în faza verificării sesizării, cît și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că, toate elementele unei abateri disciplinare menționate supra sunt

întrunite și anume că, procurorul Timofei Osadcenco prin acțiunile/inacțiunile sale din neglijență gravă, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, iar, în particular, a încălcat grav:

- norma imperativă din Codul penal atribuind ilegal statutul de subiect al infracțiuni prevăzute la art.190 alin. (5) CP RM unei persoane juridice, deși această normă nu prevede sancțiuni pentru persoane juridice;
- procurorul Timofei Osadcenco, în mod arbitrar, prin ordonanța din xx.xx.2022, a dispus „*Scoaterea de sub urmărire penală pe un capăt de învinuire a persoanei juridice XXXXXX* depășind în așa mod limitele acțiunilor procesual-penale admise de dispozițiile art.326 alin.(2) Cod de procedură penală;
- procurorul Timofei Osadcenco întocmind un nou rechizitoriu la xx.xx.2022, în privința XXXXXX deja de acuzare de comiterea infracțiunii prevăzute la art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal, a încălcat normele procesual- penale prevăzute de art. 326 alin. (2) Cod de procedură penală;
- în cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul Timofei Osadcenco a orientat greșit instanța de judecată referitor la transmiterea în folosință către partea vătămată XXXXXX a banilor XXXXXX, în vederea recuperării prejudiciului cauzat victimei, or, obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor (mijloacele financiare) pot constitui doar bunurile dobândite pe cale ilicită, iar infracțiunea prevăzută la art.243 Cod penal, nu are victimă. Obiectul material în cazul infracțiunii de spălare a banilor, potrivit art. 106 și 106¹ Cod penal, sunt supuse confiscării obligatorii, aspecte asupra cărora procurorul de caz nu s-a expus;
- procurorul Osadcenco Timofei atât la etapa de urmărire penală, cât și în cadrul judecării cauzei a admis în privința persoanei juridice XXXXXX încălcarea dreptului la apărare a inculpatei în sensul art. 69 alin. (1) pct. 6) din CPP RM, reieșind din faptul că, deși reprezentantul inculpatului persoanei juridice XXXXXX acuzate de comiterea unei infracțiuni grave, a fost declarat avocatul XXXXXX, acesta nu putea îndeplini prin asimilare în cadrul participării la acțiunile procesuale în același timp și funcțiile de apărător în sensul art.67 din Codul de procedură penală (*persoană care, pe parcursul procesului penal, reprezintă interesele bănuitului, învinuitului, inculpatului, îi acordă asistență juridică prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege*), or, ultima a fost audiată în condițiile unui martor fiindu-i solicitată depunerea jurământului cât și preavizată de depunerea intenționată a unor declarații care nu corespund adevărului (art.78 alin.(7) Cod de procedură penală).

Astfel, procurorul Timofei Osadcenco prin acțiunile/inacțiunile sale, a încălcat principiul supremației legii prevăzut în pct.6.1.1 și pct.6.1.2, principiul profesionalismului, prevăzut în pct.6.5.7 din Codul de etică al procurorilor, potrivit căruia procurorul trebuie să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecării echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii și ale organelor de autoadministrare a procurorilor; să acționeze în mod echitabil și onest; să conștientizeze că cel mai înalt nivel al competențelor profesionale este una din principalele premise pentru un serviciu eficient al procuraturii, precum și

